

3.-6. november 1958. Generaldebatten formede sig som en hyldest til De Forenede Nationer, til Frankrig og til den nye togolesiske regering for den fælles indsats, som nu stod for at skulle krones med held. Den franske repræsentant i udvalget og Togolands premierminister Silvanus Olympio redegjorde for den mellem de to lande indgåede aftale om Togolands selvstændighed.

Der fremsattes af 20 lande, heriblandt Canada, Danmark, Irland, Italien og USA, et resolutionsforslag, der bestemmer, at formynderkabsaftalen — godkendt af plenarforsamlingen den 13. december 1946 — skal ophøre i overensstemmelse med artikel 76 b i FN's pagt fra den dag i 1960, som den franske og den togolesiske regering måtte blive enige om at fastsætte for Togolands opnåelse af selvstændighed. Blandt andre anbefalede den danske repræsentant i udvalget, folketingsmedlem *fru Else Zeuthen*, at resolutionsforslaget måtte blive enstemmigt vedtaget.

Af Ghana, Haiti, Indien, Irak, Liberia, Mexico, Polen og Jugoslavien fremsattes et andet resolutionsforslag, hvori generalsekretæren, den særlige fond og de særlige institutioner opfordres til hurtigt og velvilligt at tage stilling til enhver anmodning om bistand til Togoland fremsat gennem den administrerende magt.

De to resolutioner blev enstemmigt vedtaget i udvalget, sidstnævnte med nogle ændringer. Plenarforsamlingen bekræftede ligeledes enstemmigt den 14. november 1958 de to resolutioner.

8. Grænsen mellem formynderkabsområdet Somaliland og Æthiopien.

(Dagsordenens punkt 41).

Indledningsvis redegjorde i 4. udvalg den æthiopiske og den italienske repræsentant samt Somalilands økonomiminister for deres respektive regerings stilling til spørgsmålet. Det var lykkedes parterne at nå til enighed om udnævnelsen af 3 jurister til en voldgiftsdomstol, der skal fastlægge grænsen mellem Somaliland og Æthiopien, i overensstemmelse med den af 12. plenarforsamling den 14. december 1957 vedtagne resolution (jfr. beretningen angående 12. plenarforsamling, spalterne 558-560). Derimod var der ikke opnået enighed om udnævnelsen

af den fjerde „uafhængige person“, som i henhold til resolutionen skulle bistå parterne med at fastlægge voldgiftsdomstolens kommissorium.

Fra æthiopisk side ønskede man fortsat grænsedragningerne foretaget alene på grundlag af den italiensk-æthiopiske konvention af 1908, medens den italienske regering vel anerkendte traktaten af 1908 som værende relevant, men fandt, at der herudover burde tages hensyn også til andre internationale traktater samt til den lokale befolknings velfærd. Den æthiopiske regering havde derfor stillet krav om, at ovennævnte uafhængige person skulle være en juridisk professor, som ikke havde haft tilknytning til international politik, hvorimod den italienske regering og lokalregeringen i Somaliland fandt, at en internationalt anerkendt personlighed som f. eks. FN's generalsekretær ville være bedre egnet til at bistå voldgiftsdomstolen med at fastlægge det grundlag, på hvilket den skulle basere sin kendelse.

Ceylon, Ghana og Liberia fremsatte i udvalget et resolutionsforslag, der imidlertid blev trukket tilbage, da det ikke var acceptabelt for de to parter. Forhandlingerne i 4. udvalg sluttede derefter uden vedtagelse af en resolution i sagen.

Før forhandlingernes afslutning erklærede generalsekretæren, at han ville være rede til at bistå parterne med at bilægge striden, såfremt de to regeringer fremsatte ønske derom. — Da spørgsmålet kom frem i plenarforsamlingen den 13. december 1958, viste det sig, at generalsekretærens initiativ havde gjort sin nytte, idet den æthiopiske repræsentant i sidste øjeblik anmodede om, at sagens behandling måtte blive udsat i nogle timer.

Efter underhåndsforhandlinger, hvori formanden for 4. udvalg, den irske ambassadør Boland, spillede en afgørende rolle, lykkedes det at opnå såvel den italienske som den æthiopiske delegations tilslutning til et resolutionsforslag, som ambassadør Boland forelagde i plenarforsamlingen samme dag den 13. december 1958, hvor det blev enstemmigt vedtaget. Ifølge resolutionen opfordres parterne til at øge deres bestræbelser for at nå til enighed om valget af en uafhængig person. Endvidere indbydes